

muhabbetini kalbinden çıkarmakla vahdet kapısını ve ayn-ı şuhudu ve Nur-u Ahmediyyenin zuhurunu ona fethidir. Ki ,bu da izoeece nasrullahi..(Nasr - 1) ile işaret olunmuştur.

وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا
veraeyten nase yedhulune fi dinillahi efvace = Ey cihanın nuru ve rahmanın feyz membaı, sen cevheri pak insanların hak dine takım takım girdiklerini görürsün. Ümmülkura olan Mekke-i mükerremenin fethinden önce insanlar islam dinine birer birer, ikişer ikişer girerlerdi. Mekkenin fethi hicretin sekizinci senesinde gerçekleşmekle Mekkedden ve havalisinden cenk cidal olmayıp kendi nefsleriyle isteyerek dehalet-i islam ettiler.

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ = Rabbin celle şanühü hazretlerine hamdettiğin halde tesbih et. Efendimiz buyurdu :

كَلِمَتَانِ خَفِيفَتَانِ عَلَى اللِّسَانِ ثَقِيلَتَانِ فِي الْمِيزَانِ حَبِيبَتَانِ إِلَى الرَّحْمَنِ : سُبْحَانَ اللَّهِ
وَبِحَمْدِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ

(kelimetani hafifetani alellisanii sakiletani fil mizani habibetani iler rahmani: subhanelahi ve bihamdihi sübhanellahlil azim Yani " **iki kelime dilde söylenmesi hafif, mizanda ağır, rahman yanında sevgilidir: sübhanellahi ve bihamdihi sübhanellahlil azim kelimeleridir.**" Devam eden dünya ve ahiret saadetine nail olur.

وَاسْتَغْفِرْهُ = vestağfirhü = Ey rasullerin şahı, hazmen li nefsihi olarak ve amelini kısa ve masivaya iltifatla senden sudur eden terk ola ki, istidrak için Allahı zülcelalden mağfired talep eyle. Zira istiğfarda hakkın vücudunu görmek

ve nefis için aslah ve ekmel olan menfeatleri talep eyle. Zira istiğfarda bütün el'al ve sıfattan geçip fenafillah derecesidir.

Bu sure nazil olduğunda hazreti-i rasül efendimiz minbere çıkıp belığ hutbesinde bu hadisi buyurdu :

إِنَّ عَبْدًا خَيْرُهُ اللَّهُ بَيْنَ الدُّنْيَا وَبَيْنَ لِقَائِهِ فَاخْتَارَ لِقَاءَ اللَّهِ
hayyerahüllahü beyneddünya ve beyne likaihi fehtara likaellahi (Ruhulbeyan, c.4, Nasr suresi) Yani " **muhakkak kulunu Cenab-ı Hak dünya hayatı ile Allah'ı vuslat arasında muhayyer bıraktı, kul Allah'ı kavuşmayı tercih etti** " buyurdu. Dünyayı terk edip lika-i mevlayı derk ve ihtiyar ettiğini ilan eyledi. Hemen Siddik-i A'zam firakına dayanamayıp, va firkat va hasreta deyip ah u enin ağladı. Cümle mecliste bulunanların kalblerini ayrılık ateşi kapladı.

Sonra cihanın rasülü ve rahmanın sevgilisi (S.A.V) gözünün nuru hazreti Fatıma (R.anha) yı nurlu huzuruna alıp ayrılık haberiyle onu hatırlattı. O zaman hazret-i Fatıma ve seadet-i hatimenin gül yüzü kül misali olup ibretnüma gözlerinden yaşları ceyhun eyledi. Ve mahzune kalbini ayrılık ateşiyle şerha şerha eyledi. Bu suretle o belagat bağının goncası (S.A.V) efendimiz haline merhamet edip, mucizesini ızhar kabilinden buyurdu ki " Ey gözümün nuru ağlama, sineni ayrılık ateşiyle dağlama, ehl-i beytimden en evvel bana kavuşan sensin." Sonra tebessüm buyurup kalbleri sürur ile doldu. Sonra nebiden altı ay sonra maşukuna kavuştu.

إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا
innehü kane tevvaba = Allahu zülcelal hazretleri mükellefiyyeti yarattığından beri istiğfar edenlerin tevbelerini kabul etmede belığ oldu. Bu suretle her tevbe ve istiğfar

eden tevbesinin kabulünü beklesin. Zira rabb-ı kerim tevvab'ür-rahim olup istiğfar ehlini sever. Nitekim tevbe ve istiğfar yüzünden tevbesini kabûlü sevdiği gibi ve lakin (إِنَّهُ) innehü kane gaffara makamında (تَوَّابًا) tevvabe varid olması işarettir ki vakıa kulun kalb hulusuyla olan istiğfarı kula fayda verir. Eğer o kimsenin istiğfarı günahlarına bir daha dönmek niyetiyle olursa "السَّائِبُ مِنَ" günahlarına bir daha dönmek niyetiyle olursa "

الذَّنْبِ كَمَنْ لَا ذَنْبَ لَهُ" ettaibü minez zenbi kemen la zenbe lehü " **günahına tevbe eden günah işlememiş döner** " hadisiyle (gaffar) ile (tevvab) in manası anlaşılmalıdır.

Şimdi tevbenin hakikati :

rabbiğfirli ve livelideyye رَبِّ اغْفِرْ لِي وَكَوَالِدِي = rabbiğfirli velivalideyye = (Nuh - 38) Ya rab nefsi natıkamı nurunla ört. Ruhlar aleminde baba makamında sübûtî sıfatlardan hasıl olan varlıkları, kevn aleminde ana makamında olan anasını mı varlıktan ört.

velimen dehale beytiye وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِي = Nefs-i natıka makamına giren mü'minleri de mağfiret eyle. Nefs-i natıkaya tabi olan mü'minleri ve taibleri de.

Yetmişyedinci hadis

كُلُّ مَيِّتٍ يُخْتَمُ عَلَى عَمَلِهِ إِلَّا الَّذِي مَاتَ مُرَابِطًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَإِنَّهُ يَنْمُو لَهُ عَمَلُهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَ يُؤْمِنُ مِنْ فَتَنِ الْقَبْرِ

(küllü meyyetin yuhtemü alâ amelihî illellezi mate murabitan fî sebîlillâhi feinnehû yenmû lehû amelühû ila yevmil-kıyameti ve yu'menü min fettanil kabri)

Yani "Her ölenin ölmesiyle amel defteri mühürlenir. Ancak ila-yı kelimetullah için harp meydanında nöbet bekleyen kişinin defteri mühürlenmez. Sağlığında işlediği amelin neması kabrine gelir. Kıyamet gününe kadar. Hem fettan-ı kabr olan münker-nekirden emin olur." müstedrak C -2 144

Bu hadis-i şerifin ledünnîsi :

Şimdi vücut ikliminde murabıt nefsi natıka, onun manevi ameli "نُورٍ مِنْ أَنْوَارِ اللَّهِ" nurun min envarillahi olup zati sıfatlarıyla bizatihi kaimdir. Ki vücut, kıdem, beka, vahdaniyet, muhalefetün ilhavadis, kıyam binefsihi'dir. Sonra ruhlar aleminde babası sübûtî sıfatlar oldu. Kudretin dışında altı sıfattır: Hayat, ilim, irade, semî', basar, kelimdir. Bu sıfatlarla أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ elestü birabbiküm hitabına

muhatap oldu. Sonra " (fi yevmin kane mikdaruhû hamsîne) elfe senetin Melekler ve ruh (Cebrail) oraya miktarı dünya senesi ile elli bin yıl olan bir günde yükselip çıkar "(Mearic-4) ayetinin işareti ile elli bin sene devrinden sonra dört unsur anası kudretle ana rahminden varlık sahrasına gelip, rüşd yaşında ilahi tekliflere bilfiil muhatap ve mahkum oldu. Bu ana-baba vasıtasıyla nefsi natıka ikinci defa doğup ismi veled-i kalb oldu.

Şimdi babanın sermayesiyle kazandığı ticaret: Kamil iman, marifetullah, muhabbetullahtır.

Ana sermayesiyle kazandığı ticaret: İslamiyyet ki, oruç, namaz, hac, zekat ve kelime-i şhadettir.

Şu halde baba sermayesi baki, ana sermayesi amel defterinin mühürlenmesidir.

Şimdi ana sermayesi bir milyon ruh-i hayvanınin teabbüdüdür ki, 120 sene ömürlü olması ecel-i müsemmadır. Bu rakamı doldurmadan ölmesi ecel-i kazadır. Şu halde unsurların toprağından otuz, suyundan 30, havasından 30, ateşinden 30 ki, 120 senedir.

عِلْمُ الْإِلْمِ الْإِلْمَانِ عِلْمُ الطَّبِّ لِلْإِنْدَانِ وَ عِلْمُ الْفِقْهِ لِلْأَدْيَانِ el-ilmü ilmâni ılmut-tıbbi lil-ebdani ve ılmul-fıkhî lil-edyani" hadisiyle vücudunun sıhhatini tamamıyla muhafaza ederse ruh-i hayvanî ecel-i müsemmasını bulur. Sıhhatini muhafaza etmezse ecel-i müsemmasını bulmadan, ecel-i kaza ile ölür. Şimdi ecel-i müsemmasını bulmak, ahlak-ı hamidedir. Ecel-i kaza ahlak-ı zemimedir. Hırs, tama', gazap ve sairedir.

Baba sermayesi altı milyondur :

Akl-ı maaş : Halalinden ve tayyibinden tedarik, akli mead : Uhreviyyesini tedarik için bir milyondur. Aynı şekilde irade,

sem', basar, kelam. Ve nefsi natıkanın nefsi-i mutmainne ruh-ı insanîsi kamilen altı milyondur. Nefsi-i natıka bunlardan mes'uldür. Nefsi-i natıka, kabirde baba sıfatlarıyla mükafat ve mücazat görecektir. Haşir vaktinde ana vücudu gelmesiyle ruh ve ceset birlikte haşir-i ecsadî ile mükafatı cennet, mücazatı cehennemdir.

ferîkun fil cenneti ve ferîkun fis seîr "bir fırka cennette, bir fırka cehennemdedir "Şura 7. ayeti haşir-i ecsadîye delildir. Haşir vaktinde ana sıfatları olan unsurlar, müktesep vücut derecesinde şekillenir. Namazdan nuranî toprak, oruçtan nuranî su, hacdan nuranî hava, zekattan nuranî ateş kazanıp, nefsi-i natıkanın ebedî hayatı şhadettir.

Eğer nefsi-i natıkanın bu alemde kazancı nefsi-i emmareyle tamamlandıysa, müktesep vücudu vahşî hayvanlar vücuduyla, levvameyle ise ehli hayvanlar vücuduyla bu sıfatların üzerine eklenerek, mülhemeyeyle ise cin-şeytanlar vücuduyla cehennem ateşine girer.

قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَا عَبَدْتُمْ وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينٌ

(kul ya eyyühel kafirune la a'büdü ma ta'büdune vela entüm abidune ma a'büd vela ene abidun ma abedtüm vela entüm abidune ma a'büd leküm dinüküm veliye din

Manası : قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ kul ya eyyühel kafirune = Bu surenin nüzul sebebi : Kureyşin reislerinden bir topluluk peygamberimizin huzuruna geldiler. "Gel ya Muhammed, sen bizim dinimize tabi ol, biz de senin dinine tabi olalım. Birer sene, sen bizim

dinimize gir, bir sene de biz senin dinine girelim. Eğer senin dininde hayır görürsek sana tabi oluruz, eğer bizim dinimizde hayır görürsek bizim dinimizde karar bulalım " deyince bu sure-i celile nazil oldu : "Ey ekmel vücut ve alemin mürşidi, Allahın ilminde imansız olarak ölmeleri sabit olan kafirlere söyle ki , onların gayr-i mec'ul istidatları a'yan-ı sabitede küfür üzeredirler."

لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ la a'büdü ma ta'büdune = Ben, gelecek zamanda sizin halen mabudunuz olan putlara ibadet etmem. Zira ben daima şühud-u zat ile hakkı müşahidim. Siz ise hevanız sebebiyle yapma ilahlara ve hayalinizde musavver, aklınız ile muayyen ilah olan putlara taparsınız.

O risaletin madeni ve hidayet feyzinin membaı (S.A.V) efendimiz, nübüvvetten ve Kur'an-ı kerimin nüzulünden evvel, İbrahim (A.S) ın şeriati üzerine hac, gusül, abdest, oruç ve saireyi toplu olarak Hira dağında ubudiyyet ve ibraz-ı huşuuyyet üzere olan kudsi ibadeti mezkur şeriate tatbik ederek, nazenin ömrünü hak yoluna sarfederdi. Çocukluğundan peygamberliğine kadar şeriate aykırı olan nesnelere ondan sadır olmayıp, doğruluk yolunda müstakim olup, asla putlara ibadet ve itaat etmedi.

Ta ki, ruhlar aleminden zuhurundan beri mevlanın seçtiği, nebiler nebisi, rasül-i kibriya olup yaratılış ve huy itibariyle rabbu'l-alemînin güzidesiydi. Şu halde ezelde doğru ve mevlanın güzidesi olan gelecekte eğri olmaz. Kafirlerin fiiline iştirakle mevsuf putlara tapıcı olmağa ebeden meyl ve rağbet etmez.

Nitekim İmam Ali (R.A) ana karnındayken bazı zaman annesinin karnında şiddetle hareket ederek annesine asla puta secde etmekten mani olurdu. Bu surette ana karnında olan

bir çocuğun hali ve şanı böyle olursa, peygamberlerin halini kıyas et ki, ne keyfiyetle putlara ibadet ederler."

وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ = vela entüm abidune ma a'büd Ve şimdiki halde benim ibadet ve gayet huzu' ettiğim Allahu zülcelale siz gelecek zamanda ibadet eder, değilsiniz. Halbuki benim mabudum ibadete layık ve müstehaktır ki, zatında ve sıfatında yüce olup hacetleri bitirir, ölüleri diriltir, hayatta olanları öldürür. Sizin putlarınızda bu kuvvete malik olmayanı nasıl mabud edineyim, asla etmem.

وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَا عَبَدْتُمْ = Halbuki ben sizin ibadet edip huzurunda alçaldığımız putlara cahiliyyet zamanında da ibadet etmezdim. Ne ihtimal ve ne cesarettir ki, islam zamanında ve ilahi vahyin nüzülü sırasında onlara ibadet ederim ?

Zira ben onların menfaatlarını göremem ve zararlarını bilirim. Halbuki onlar ruh vermeğe, hastalara şifa ve dertlilere deva etmeğe üzerlerinde olan zinetlerini, en zayıf yaratık olan sinekleri def'etmeğe ve nefislerini ondan kurtarmağa güç yetiremezler. Bu suretle gerek talip ve gerek matlûp zayıf olup, onları ilah edinmek akıllının karı ve düşünenin fikri değildir. O halde onların ahiret gününde faydaları şudur ki, boyunlarına bağlanıp cehennem içinde onlara ortak olarak azaplarının ziyadeleşmesine sebep olurlar.

وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ = Ve sizler şu anda benim ibadet ettiğim ma'buda ibadet etmediniz. Cehlinizin kemali ve anlayışınızın kıtlığından dolayı.

Bu suretle ne ben batıla ibadet ederim ve ne siz hakka

ibadet edersiniz. Zira onlar imanın kadrini ve nübüvvetin şerefini anlamadıklarından hayvanlar zümresine katılmış olup ma'budun bilhakka nail olamadılar. Bu surette onların ibadetleri kabule şayan olmayıp, ömürlerini yaratılış gayelerinin dışında sarf ile telef edip, asıl maksaddan mahrum kalmışlardır. Şimdi hazreti Ömer (R.A) gibi ezeli saadeti olanlar, ma'budun bilhakkı bilip, tevhid yolunda ve ibadetlerini Allahu zülcelale hasredip, putları ve ağaçları ma'bud edinmeyip, iki cihanda selamet bulmuşlardır.

لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ leküm dinüküm veliye din = sizin şirkten ibaret olan dininiz sizin için hasıldır. Benim tevhıdden ibaret olan dinim maksada yakındır. Sizin ilahınız sonradan olma ve yapmadır. İbadetiniz onun üzerine bina edilmiştir.

Velakin benim ma'budum kadim ve sâni' olup işe uygundur. Ben size Bari zülcelal üzere tebliğa memurum. Üzerinize hucceci diktim. Eğer sizler doğru yola yürürseniz, rehin olan nefs-i natikanızı mevlanın azabından kurtarmış olursunuz. Eğer ondan kaçınırsanız, nefsinizi mevlanın azabına davet etmiş olursunuz.

Denildi ki, bu sure mana yönüyle mensuhtur. Halbuki cihad üç çeşittir: Kalble, lisanla, kılınçla. Kalble buğzdur. Mekke'de mü'minlerin azlığı sebebiyle lisanla mücadele buyurdular. Sonra Medine'de mü'minlerin çoğalmasıyla kılınçla mücadele emrolundu.

Yetmişsekizinci hadis

كُلُّ مَوْلُودٍ يُوَلَّدُ عَلَى فِطْرَةِ الْإِسْلَامِ حَتَّى يُعْرَبَ عَنْهُ لِسانَهُ
فَأَبَوَاهُ يُهَوِّدَانِهِ أَوْ يُنصِّرَانِهِ أَوْ يُمَجِّسَانِهِ

(küllu mevlüdin yüledü ala fitratil islami hatta yüarribe anhü lisanehü feebevahü yühevvidanihi ev yünassiranihi ev yümeccisanihi)

Yani "Her doğan, islam hılkati üzere doğar. Ta ki, lisanı konuşmaya başlayınca ya tevhid kelimesini le ilehe illellah der, yahut küfür söyler, puta iman eder." "إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا" imma = şakiran ve imma kefura ayetinin (insan-3) delaletiyle ezeli saadetini yahut ezeli şakavetini ızhar eder. Eğer ana- babası yahudiyse yahudi, hristiyansa hristiyan, mecusi ise mecusi olur." Kenzul Ummal 1-1308

Bu hadis-i şerifin ledünnisi :

Nefs-i emmare yahudidir. Levvame hristiyan, mülheme mecusidir.

Eğer babasının ahlakı hasid ise ana tabiatı kurt olup ikisinin birleşmesinden hasıl olan çocuk, ölümünden sonra kurt doğar. Diğer emmare ahlakı da bunun gibidir. Eğer babası nefs-i levvamede cahil ise anası sığır olup ölümünden sonra sığır doğar. Eğer babası emmare levvame sıfatları üzerine kibir, gazapla mülheme olursa babası şeytan anası cin olup, şeytan doğar. Eğer babası mutmainnede kamil

mü'min ise, anası da insan ise insan doğar. Babası veli ise veli doğar. Babası rasûl ahlakıyla muttasıf ise, anası marziyye²⁶ olup evlat rasûl doğar. Babası بِأَخْلَاقِ اللَّهِ tehallaku biahlakıllahi ise, anası nefsi-safiye olup

لَا يَتَّقَرُّ عَبْدِي إِلَّا بِالتَّوَاقِلِ إِذَا أَحْبَبْتُهُ كُنْتُ سَمْعَهُ وَبَصَرَهُ وَلِسَانَهُ الخ la yetekarrabü abdi illa binnevafile i za ahbebtühü küntü sem'ahü ve basarahü ve lisanehü "kulum bana ancak nafilelerle yaklaşır. Onu sevdiğim zaman kulağı, gözü ve lisanı ...olurum " hadisinin mazhar olur. Allah buyurdu :

إِذَا زَلَّزِلَتِ الْأَرْضُ زَلَّزَالِهَا وَأُخْرِجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَىٰ لَهَا يَوْمَئِذٍ يَصُدُّرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا لِيُرَوْا أَعْمَالَهُمْ فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ، فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ

iza zülziletil ardu zilzaleha ve ehrcatil ardu eskaleha vekalel insanü ma leha yevmeizin tühaddisü ahbaraha biene rabbeke evha leha yevmeizin yasdürun nasü eştaten liyürav a'malehüm fe men ya'mel miskale zerratin hayran yerah ve men yamlel miskale zerratin şerran yerah

Yani : " إِذَا زَلَّزِلَتِ الْأَرْضُ زَلَّزَالِهَا " iza zülziletil ardu zilzaleha = Yayılmış arz kıyamet saati için şiddetli bir hareketlenmeyle tahrik edildiği vakit, " وَأُخْرِجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا " ve ehrcatil ardu eskaleha = Arz, birinci nefha vaktinde içerisinde bulunan kenz ve defineleri, ikinci nefha vaktinde içerisinde ve karnında olan ölüleri dışarıya çıkarır.

Hadis-i şerifin meali üzere arz, içinde olan hazineleri ve ölüleri kusar. Nitekim midesi bozulan kimse karnındaki yediğini kustuğu gibi. O vakit dehşetin kemalinden, adam

öldüren öldürdüğünü, çalan çaldığını ikrar eder. Her şahıs kabahatini ikrar eder.

" وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا " vekalel insanü ma leha = O vakit insan der ki : arzın hali ve şanı nedir ki, şiddetli ızdırapla sarsılıp içinde gömülü olan acip şeyleri dışarıya atar. Sonra iman ehlinin akılları başına gelip "bu zelzele rab tealanın va'dettiği zelzeledir ki, onu ifa eyledi" derler.

Küfür ehlinin Muhammedî irfanları olmayıp, marifetullah tahsilinden uzak ve aklı-ı meaddan mahrum olmalarıyla o dehşeti idrak edemeyip deli koyun gibi olurlar. " يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ "

أَخْبَارَهَا yevmeizin tühaddisü ahbaraha = O günde arz, Cenab-ı Hakkın konuşurmasıyla üzerinde meydana gelen hayır ve şerden haber verir.

Onun için rasûl-i ekrem (S.A.V) efendimiz şefkatle buyurmuştur ki, "Ey ashabım, sizler sahralarda kelime-i tevhidi ve diğer zikir çeşitlerini çok söyleyiniz. Zira o zikirlerin sesini gerek yer ve gerek üzerindeki taşlar, ağaçlar işittiklerinde, yarın şehadet gününde onlar hayır amelinize şehadet edip şehadetleri manevi huzurda makbul olsa gerektir." بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَىٰ لَهَا bienne rabbeke evha leha = Şu bile ki, Allah teala yere, üzerinde işlenen fiilleri haber vermesini ilham eder.

الظَّاهِرُ جَسْرُ الْبَاطِنِ ezzahiru cisrul batınıdır. Yani " zahir batının köprüsüdür."

Şimdi yerin hareketi zâhirdir. Enfüste arz bedendir. İnsanın bedeni bir yayılmış arz misalidir. Ruhun ayrılması zamanında arz sarsılıp içinde olan buğz, adavet ve fesat çeşitleri vahşi hayvanlar gibi bütün

kötü tabiatı dışa çıkar. Bedeninde bir şey kalmaz. İşlediği amellerden nedamet mercii ve musır görmekte çeşitli zillet, azlık ve fakrını ortaya koyar.

يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا لِيُرَوْا أَعْمَالَهُمْ yevmeizin yasdürun nasü eştaten liyürav a'malehüm

Kıyamet gününde insanlar sevab ve ikabdan yaptıklarının karşılığını görmeleri için kabirlerinden mevkiı fırka fırka dağılık halde dönüp gelirler. Ve aralarında bir münadi seslenir ki "Şu mü'min-i kamil ve arif-i amil olanların yüzleri ay gibidir. Bunlar dünyada mezellet toprağına yani secde-i rahmana yüz koyup ta sabaha kadar ömürlerini tamamlayan Allah tealanın veli kullarıdır " Bu surette mahşer yerinde onların kadir ve şerefleri ortaya çıkar.

Zira ehlüllah dünyadayken tabiat alemi zindanından çıkıp beşeriyet takvası elbisesiyle uçmuşlardır. Kendi resimlerinden bir nesne kalmayıp, mevcudat kevnini terk edip, hakiki matlup olan Allahu zülcelal ile yar olup, onunla ünsiyet edip iki cihanı tuzak bulmuşlardır. Ve gece gündüz her matlubu terk edip, onun marifeti kadehiyle devamlı mest olup, ilahi esrarı ve cema-i ba kemali müşahede etmişlerdir.

Nitekim Cenab-ı rabbül-alemîn hazreti Davud (A.S) a vahyetmiş ki "Ya Davud, benim muhabbetime meyl eden evliya kullarıma müjdele ki, onlarla aramızda olan perdeleri lutfumla kaldırıyorum ki, onlar beni basiretleriyle müşahede ederler."

Asi mü'minler, mevlanın huzuruna dönüşlerinde kötülüklerine nadim ve pişman olup, acaba bizlere şefaatteder bir zat yok mudur diyerek ah u enin üzere nice mevkiılarda seyr ve sülük ederler.

Mahşere gelen bir fırka da kafirlerdir. Yüzleri siyah olarak,

çıplak ve uryan, bukağı ve kelepçelerle bağlı olarak mevkiı sevk olunurlar. Onlar arasında bir münadi seslenir ki "Ey mahşer ehli, bunlar dünyada doğru yola gitmeyip, vehim ve hayal ile hükmedenlerdir. Onlara nimet veren Bari tealaya ve habibinin emrine aykırı hareket üzere ömürlerini tüketenlerdir. " يُحْشَرُ الْمَرْءُ مَعَ مَنْ أَحَبَّ إِلَيْهِ . yuhşerul mer'ü maa men ahabbe ileyhi" hadisi şerifinin medlûlü üzere "**her şahıs muhabbet ettiği refikiyle haşrolunurlar.**" Mesela salih salihle, fasık fasıkla, münafık münafıkla, mecusi mecusiyle refik olarak mevki'larını görmek hikmetiyle fırka fırka sevk olunurlar.

femen yamel miskale zerratin hayran yerah ve men ya'mel miskale zerratin şerran yerah

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَعْمَلُونَ بَعْضٌ يَدْعُو إِلَى تَرْكِ حَيْبِهَا وَبَعْضٌ يَدْعُو إِلَى كَيْبِهَا ذَلِكَ إِتْرَابًا وَبَعْضٌ يَدْعُو إِلَى كَيْبِهَا وَبَعْضٌ يَدْعُو إِلَى تَرْكِ حَيْبِهَا = Yani saıdler fırkasından bir kimse küçük bir karınca ağırlığında hayırlı amel işlemiş ise ahirette onun sevabını görür. Şakiler fırkasından bir kimse de küçük bir karınca ağırlığında şer işlemişse o da ahirette onun cezasını görür.

Bir gün Aişe-i sıddıka (R.anha) bir üzüm tanesini isteyene verdiği yanında bulunan kadınlardan biri "Ya sıddıka bir tanecik amelden sayılıp sadaka olunur mu ?" deyince bu ayeti kıraat buyurdu.

Bu ledünnî sure-i celileyi bir defa okumak, Kur'anın dörtte birini okumaktır.

Yetmişdokuzuncu hadis

لِكُلِّ شَيْءٍ حَقِيقَةٌ وَمَا بَلَغَ عَبْدٌ حَقِيقَةَ الْإِيمَانِ حَتَّى يَعْلَمَ أَنَّ
مَا أَصَابَهُ لَمْ يَكُنْ لِيُخْطِئْهُ وَمَا أَخْطَأَهُ لَمْ يَكُنْ لِيُصِيبْهُ

(liküllü şey'in hakikatün vema belağa abdün hakikatel imani hatta ya'leme enne ma esabehü lem yekün liyuhtiehü vema ahtaehü lem yekün liyusibehü)

Yani " Her şey için bir hakikat vardır. Kul iman hakikatına nail olamaz. Ta ki, kula isabet eden hayır kulun hatasızlığından ve kula isabet eden şer de kulun hatası sebebiyle olmadığını, katiyen hayr ve şer mukadder ve Allahtan olduğunu bilmesi, iman hakikatıdır." Kenzü'l-ummal C- 1 103

Bu hadis-i şerifin ledünnîsi :

Bir kul, iman kemali ve hakikatin nuru kalbine girerse, kula isabet eden hayra kulun akıl ve feraseti ile nail olmadığı ve kula isabet eden hayra kulun akıl ve feraseti ile nail olmadığı ve kula isabet eden şer de kulun bilgisizliği ve tedbirsizliğinden olmadığını, kesinlikle bilip

" وَأَفْوَضُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ innullahe basirun bil ıbadı " işimi Allah'a havale ediyorum. O kullarını en iyi görendir" Mü'min44. ayetinin muktezası ile iman edip kalb-i selim ve gam kederden salim olur. Şimdi hakikatler dört nevidir :

1-Mukaddes zatın hakikati,

2-Sıfat hakikatleri,

3-Ef'al hakikatleri,

4-Eşya ve mükevvenat hakikatleri.

1-Şimdi mukaddes zat hakikati: Hak, gayr ve gayriyet itibar nazarına alınmaksızın kendi zatına, kendi zatında ve kendi zatı için, kendi zatıyla künh-ü zatdan zat-ı ahadiyyete zuhurudur.

2-Sıfatların hakikatleri : İlmî ve gaybî tecellîdir. Vücut-u hakkın kendi ilminde henüz vücut-u aynı ile muttasıf olmayan isimlerin hakikatleri ve eşyanın hakikatlerinin suret ve kabiliyet ve istidad-ı gayr-ı mec'uleleriyle zatına zuhuru ilm-i ezeli ve a'yan-ı sabite denir.

3-Fiillerin hakikatleri :

Tecellî-i vücudi teha'dır ki, vücut-u hakkın a'yanın istidad ve kabiliyetleri hasebiyle ruhan ve misalen ve hissien zuhur ve bilfiil vücut ilmindeki dışarda tasarrufudur. Bu makam tevhid-i ef'aldir.

4-Kevniyye hakikatleri de üçtür: Ulviyye, süfliyye, berzahıyye.

1-Ulvî kevniyye hakikatleri : Ruhlar alemidir.

2-Süflî kevniyye hakikatleri : Dünya alemindeki hissiyyat ve mahsûsattır.

3-Berzahî kevniyye hakikatleri : Berzah alemi, hayal alemi, misal alemidir. Şimdi kader sırtına ait mezkur hadisin kadere ait tafsili kadir suresinde beyan olunmuştur :

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى : إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ تَنْزِيلُ الْمَلَكَةِ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ سَلَامٌ هِيَ حَتَّى مَطْلَعِ الْفَجْرِ

inna enzelnahü fi leyletil kadri vema edrake ma leyletül

kadri leyletül kadri hayrun min elfi şehrin tenezzelül melaiketü verruhu fiha biizni rabbihim min külli emrin selam hiye hattâ matlalü fecri

inna enzelnahü fi leyletil kadri = Muhakkak biz azametimizle hak ile batıl arasını ayıran, hidayet ve dalalet yolunu beyanda bütün kitaplara üstün olan Kur'an-ı kerimi kadir gecesinde levh-i mahfuzdan dünya semasında sabit olan Beyt-i izzete indirdik. Sonra ilahi sırların mahremi olan hazreti Cebrail (A.S) o Beyt-i izzetten yirmiüç senede ihtiyaca cevap olacak şekilde parça parça habibi ekrem (S.A.S) üzerine indirdi.

وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ لَيْلَةُ الْقَدْرِ .
= Ey nübüvvet nuru, sana kadir gecesinin künh-ü hakikatini ve kemal-i faziletini ne şey bildirdi ? Yani Habibim, sen zat-i pak-i gevher, onun künh-ü hakikati hakikat-i Muhammediyyendir. Lakin şahadet alemine beşeriyet elbisesini giymekliğün, kadir gecesidir. O enbiyanın serveri (S.A.V) efendimize tecellî-i ef'al recep ayının ilk ilk gecesi zuhur etmiştir. Ve tecellî-i sıfat şabanın yarısında vaki olmuştur. Ve tecellî-i zat kadir gecesinde ihsan olunmuştur.

Şimdi o geceye kadir denmesinin hikmeti, Allahu zülcelal hazretleri o gecedan itibaren bir seneden diğer seneye kadar vaki olacak çeşitli işleri, günlerin ve ayların ahvalini ezeli ilmine muvafık olarak takdir edip onları, vakitleri sevk eder. O takdir olunmuş işleri dört müdebbire teslim eder. Alemin ahvalinin bir senelik bütçesini tanzim eder.

Rızıkların, bitkilerin ve yağmurların defterini hazreti Mikail'e, harplerin, rüzgarların, zelzele ve yıldırımların defterini hazreti Cibril'e, amel ve maarif defterini hazreti

İsrafil'e, mustabetlerin defterini hazreti Azrail'e teslim eder.

Bu surette Allahın takdiri üç bölünüp, bir : Ezeli takdirdir ki asla değişikliği kabul etmez. İki: Ezeli ilminde takdir olunan işleri levhi mahfuza yazmakla meleklerle göstermektir. Bu şaban-ı şerifin onbeşinci berat gecesidir. Üçüncü takdir : Defterleri melekler yazıp dört müdebbire teslim olunur. Bu takdir kadir gecesinde olur.

Şimdi birinci takdire takdir-i ezeli, ikinci takdire takdir-i izharî, üçüncü takdire takdir-i teslimî denir.

Bu hikmete binaen surede kadir üçtür.

لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ
= Kadir gecesinde olan ibadet, onda kadir olmayan bin aydan afdaldır. İbni Abbas (R.A.) den rivayet olunur ki, bir gün peygamberimizin huzuruna İsrailoğullarından bir adam gelerek bin ay omuzunda silahla düşmana karşı durduğunu söyledi. Efendimiz de "Onların ömürleri uzun olmalarıyla ibadetleri çok olur. Benim ümmetimin ömrü kısa, ibadeti az olur." diyerek kalbleri mahzun olunca, Cenab-ı Hak bu sureyi indirdi.

Ey fakirlerin sığınağı, mahzun olma. Biz azimüşşan ümmetine bir gece ihsan ettik ki, onda olan ibadetin sevabı, sözü geçen adamın ibadet ve cihadından hasıl olan sevaptan ziyade hayırlı ve afdaldır " diye müjde buyurdu.

تَنْزَلُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ .
ver ruuhu fiha biizni rabbihim min külli emrin = Kadir gecesinde rablerinin izniyle melekler ve ruh, takdir olunan her bir iş için yere inerler.

Şimdi meleklerin inmesinin hikmeti, kainatın efendisi bu müsaferethaneden aslı vatani olan lahût alemine intikalleri

yaklaştığında ümmet-i merhumesinin perişan hallerini düşünüp "Acaba ya rabbi, benden sonra hak canibinden onlara ne muamele olunur ? Halleri neye müncer olur ?" diye tefekkürde iken, o hakiki aşık, maşûkunun kalb-i nebevisinde olan kederi def için mahrem-i esrarı ve enis-i dildarı olan Cebrail (A.S) ı habib-i ekremine gönderdi. Ve buyurdu ki "Ya rasûlallah, rabbin celle şanüh sana selam eder. Ümmetin hakkında sen maşuku müjdeleyip, ben onun ümmetlerine enbiyaya muamele ettiğim gibi, onlara kadir gecesi melekleri indirip, haklarında istiğfar ve hayır dualar ederler."

Hz. Ka'b (R.A) den rivayet olunur ki Sidre-i müntheha'da bir takım melekler vardır ki, onların sayısını ancak Bari teala bilir. Halbuki hazreti Cebrail'in makamı, Sidre'nin ortası olup, onlara reis olarak kadir gecesinde yeryüzüne inerler. Elllerinde dört adet sancak olup, birini rasûlün kabrine, birini Ka'benin haremine, birini Beyt-i mukaddese, birini yer ile gök arasına dikerler. Yeryüzünde tevhid ehline ibret nazarıyla, fikrullah ve zikrullah ile musafaha ederler. Fakat yasak meclislerden kaçarlar.

Yine kadirde ölülerin ruhlarına izin verilir. Evlerinin kapılarını devrederler. " Ey dünya hayatıyla mesrur, ehil ve akrabalarına karşı mağrur olan kişiler, bizler için sadaka verin, yemek yedin ve Kur'an okuyun. Zira bizler dünya hayatının gıdasından kesildik. Ruhanî gıdaya ve Allaha istiğfara muhtacız. Bizler de sizin gibi bu hanelerde oturur, dünya metayıyla mağrur olurduk. Meğer ki, mal ve evlat insana fayda vermez. Belki selim kalb ve güzel amel fayda verir imiş " diyerek hallerini ifade ederler.

Bunları işitmek kalb kulağıyladır." سلام " selam = Bari

zülcelal hazretleri kadir gecesinde selametten başka bir şey takdir etmez. " هِيَ حَتَّى مَطْلَعِ الْفَجْرِ " selamün hiye hatta matlalı fecr Kadir gecesinde meleklerin mü'minlere selamı, güneşin batmasından fecr-i sadığa kadardır.

Şimdi kadir gecesinde en az iki rekat namaz, her rekatte bir fatiha, üç ihlas-ı şerif okusa selamdan sonra : " sübhane men hüve kaimün deimün..

سُبْحَانَ مَنْ هُوَ قَائِمٌ ... سُبْحَانَ مَنْ هُوَ دَائِمٌ لَا يَلْهَى سُبْحَانَ مَنْ هُوَ حَافِظٌ لَا يَغْفُلُ
سُبْحَانَ مَنْ هُوَ غَنِيٌّ لَا يَفْقُرُ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ جَوَادٌ لَا يَبْخُلُ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ حَلِيمٌ
لَا يَعْجَلُ

sübhane men hüve kaimün sübhane men hüve daimün la
yelha sübhane men hüve hafizun la yağfülü sübhane men
hüve ganiyyün la yakfuru sübhane men hüve cevadün la
yebhalü sübhane hüve halimün la ya'celü

dese, sonra :

سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ
الْعَظِيمِ

sübhanelahi velhamdü ilahi vela ilahe illallahü vallahü ekber
vela havle vela kuvvete illa billahil aliyyil azim diyerek
okusa, zat-ı Hak o kuluna gözler görmedik, kulaklar
işitmedik ve hatıra gelmeyen hesapsız nimetler ve hur u
gilmanlar ihsan etse gerektir.

Sekseninci hadis

قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ : لَنْ يَنْفَعَ حَذْرٌ مِنْ قَدَرٍ وَلَكِنَّ
الدُّعَاءَ يَنْفَعُ مِمَّا نَزَلَ وَمِمَّا لَمْ يَنْزِلْ فَعَلَيْكُمْ بِالدُّعَاءِ
عِبَادَ اللَّهِ

(kale aleyhisselam: len yenfaa hazerun min kaderin
velakinned duae yenfeu mimma nezele ve mimma lem yenzil
fealeyküm bidduai ibadellahi)

Yani " Cenab-ı Hakkın takdir ettiği hükümden
hazer etmek, elbette fayda vermez. Lakin dua,
inen ve inmeyen musibetlere fayda verir. Öyleyse
ey Allahın kulları dua edin." Kenzü'l-ummal C-2 3123

Bu hadis-i şerifin ledünnîsi :

Şimdi Allahın kazası iki kısımdır :

1-Muhkem kaza ki, asla değişmez. Nitekim hazreti rasûl
efendimiz Cenabı Hakka iki dua etti. Birine icabet etti,
diğerine icabet etmedi. 1-Ümmetim arasında fırkacılık
olmasın". Bu duaya icabet etmedi. 2-"Bütün ümmetime
kafirten düşman musallat etme" duasına icabet etti ki,
mübrem kazadır. Fırkacılık muhkem kaza, icabet
buyurmadı.

İmam Hüseyin efendimizin şehadeti gibi muhkem kazaya
dua fayda vermez.

Ancak *الصَّدَقَةُ تَرُدُّ الْبَلَاءَ وَتَزِيدُ الْعُمْرَ* essadakatü teruddül belae ve
tezydül umra = sadaka belayı giderir. Ömrü arttırır "

mübrem kazadır. Onun için Kur'an-ı Kerimdeki dua ayetleri
mübrem kazadır. Hazreti Zekeriyyanın duası ve diğer
peygamberlerin duaları gibi. Fakat Hz.İbrahimin babasına
istiğfarında icabet olunmadı. Şakaveti muhkemdir.

Allah teala buyurdu :

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي
الْعُقَدِ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ

kul euzü birabbil falakı min şerri ma halak ve min şerri
gasikın iza vakab ve min şerrin neffasati fil ukadi ve min
şerri hasidin iza hased

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ kul euzü birabbil falak= Ey kamil muhatap,
sabahın rabbine sığınırım de. Zira sabah vakti mahşere
misaldir. Kabir gecedir. Nitekim sabah vaktinde bütün hane
halkı dışarıya çıkarlar. Kimisi maişet darlığında sarhoştur.
Kabirden çıkan mü'minler salih amelleri olmadığından onlar
da sarhoştur. Bazıları sabah vaktinde borçlusundan kaçır.
Mahşerde hak sahibi yakasını tutar. Kimi a'ma, kimi topal,
kimi mahzun, kimi mesrur, kimi de ölmezden evvel hesabı
dünyada görmüş. Dünya şahları gibi süslü elbiseler ve
başlarında taçlar, melekten süvariler gelip, tantanalı hayvana
binerek ikram ve taltifle meydan-ı hazretin yolunu tutarlar.

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ min şerri ma halak = Rab tealanın icad eylediği
herşeyin şerrinden. Bu surette cismanî şerlere ve gerek
ruhanî şerlere cümlesine şümulü vardır. Cismanî şer;
insanların kahır, nimetin zevali, akıbetin değişmesidir.
Enfüste ise ahlakın münkerlerinden, şer amellerden sığınırım
demektir.

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ve min şerri gasikın iza vakab = Ayın

simsiyah husûfundan sığınırım. Hatta rasûl-i ekrem (A.S) ayın husûfunda hazreti Aîşe (A.S) in elinden tutup, mübarek parmağıyla aya işaret edip "Ya Aîşe, şu ayın şerrinden ve onda vukubulan münkerlerden Bari zülcelale sığın. Zira ğasik vekabdır ki, afetlerin çokluğuna, fitne çıkmasına ve sihrin tesirine medardır" buyurdu. Onun için husûf vaktinde sihrin tesiri gayet serî-i vukûbdur.

وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ve min şerrin neffasati fil ukadi = Ve düğümleri üfüren büyücü kadınların şerrinden sığınırım. Burada kadınlar cins olup "الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ" erricalü kavvamüne alen nisai Nisa -34.

Mısdakinca erkek kısmı onların zabiti ve işlerinin kefilî olmuşlar iken, dünyanın reyhanı olmakla muhabbetleri erkeklerin kalblerine büyücünün sihri gibi celbettiklerinden sihircilere manend olmuşlardır. Binaenaleyh onların çoğu erkekler üzerine galip ve hükmedici olup, tedbirden tedbire ahiret işlerini unutup sırf dünya ile meşgul etmeleriyle

" إِنَّ النِّسَاءَ شَيَاطِينُ خُلِقْنَ لَنَا نَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ " innen nisae şeyatînü hulikne lena neüzü billahi min şerriş şeytani "buyurulmuştur.

İmam Şafiî rahîmetullah hazretleri : "النِّسَاءُ وَالْأَوْلَادُ فِتْنَةٌ" Yani " ennisau vel evladü fitnetün Kadınlar, bizim için halkolunan şeytanlardır. Şeytanın şerrinden Allaha sığınırız" buyurmuştur.

Hz.Davud (A.S) iki çeşit dua etti :

1-" Ya rabbi ahirette vebal olan maldan, babasına hakim olan evlattan, vaktim gelmeden pîr-i fani kılan kadından, söz kabul etmeyen gafil kalbden sana sığınırım."

2- "Ya rabbi zikreden lisanı, şükreden kalbi, sabreden bedeni, dinime yardımcı olan salih kadını ihsan eyle" diye dua etmiştir.

وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ve min şerri hasidin iza hased = Ve hased edenin şerrinden ki, hasedini ızhar edip onun muktezası üzere hareket eder. Bu misilli hasetçinin hasedinden sığınırım.

Şimdi irfan için önce lazım olan budur ki, hüdanın nazargahı olan kalbini kötü vasıfların dört esasından temizleyip salim olmaktır :

1-Hased, 2-Kibir, 3-Tûl-i emel, 4-Acele. Bu dört tabiattan doğar. Çünkü Cenab-ı Hak :

Seksenbirinci hadis

إِبْنُ آدَمَ أَجْلُكَ يَضْحَكُ مِنْ أَمَلِكَ قَضَائِي يَضْحَكُ مِنْ
حَذْرِكَ وَتَقْدِيرِي يَضْحَكُ مِنْ تَدْبِيرِكَ

(İbnü Ademe ecelüke yadhakü min emelike kadaî yadhakü min hazerike ve takdîrî yadhakü min tedbîrike)

Yani " Ey Ademoğlu, ecelin emeline güler, kazam hazerine güler, takdirim tedbirine güler."

" قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ مَلِكِ النَّاسِ إِلَهِ النَّاسِ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ الَّذِي يُوَسْوِسُ
فِي صُدُورِ النَّاسِ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ "

Kul eûzü birabbinnasi melikin nasi ilahin nasi min şerril vesvasil hannas ellezi yüvesvisü fi sudûrin nasi minel cenneti ven nasi

(Kul eûzü birabbinnasi) Ey habibim, insanların işlerini tedbîr eden, onlara zarar verecek nesnelere def'eden, salih olan şeyleri ifaza eden rabbi zülkemale sığınırım, de.

İnsanların yaratıcısı ve maliki olup, dilediği gibi tasarruf eder. Peygamberler (aleyhimusselem) insanların melik olup, onları istikamet yoluna delil olmalarıyla melik manendi olup, Allah vergisi olan tasarrufa malik olmuşlardır. Fakat gerek peygamberler gerek varisleri mecazî malik olup, hakiki malik tarafından naib ve naibin

naibi olup emrullahı insanlara ulaştırmağa memurdurlar. Hatta bazı ârife melikin varisidir.

Ben karınca gibi hüdanın memlûkü olup, benim için milk ve malikiyet selbolunmuştur. Belki malikül-mülk vacibül-vücuddur ki, cümle alem onun memlûkü olup, yarıkların boyunları Allahın ipiyle bağlıdır. **إِلَه النَّاسِ** ilahin nasi = O, onların ma'bududur. Her bir ahadin ona onda ortaklığı yoktur. zira Bari tealanın malik olması, sırf insanlar üzerine bina kılınmış değildir. Belki üluhiyyet üzere müesses olan ma'budiyyet ve küllî tasarruf üzere tamam kudretini gerektiren üluhiyyet yoluyladır.

min şerril vesvasil hannas = O şeytanın şerrinden ki, o daima vesvese verici olup, adeti Allahın zikrini işitince tehir eder. Zikri daim olanın kalbi uyumaz. Kalbi uyumayan, şeytanın vesvesesini bulmaz. Allahı zikir manada büyük bir ateştir. Ağyarın girmesine mani olur. **الَّذِي**

ellezi yüvesvisü fi sudûrin nasi = O lanetli insanların sadrında gizli söz ile söyler. Hatta sözü kalbe dahil olup, onunla halkı hak yolundan saptırır. Bu surette insanın sadrı ev mesabesinde olmuştur ki , şeytan o sadra girmekle istediği fesadı kalbe bırakır. Şimdi kalbden irade ve emirler çıkıp sadırda toplanır. O toplanan emirler, kalbin veziri bulunan dıştaki beş duyuya taksim olunur. O taksim olunan emirleri, kalbe oturan padişahın emri üzere, beş duyular vezir misali işlemeye ve icraya koşuşurlar.

Pes kalb padişah, lisan tercüman, beş duyular vezir misali olup, onlar kalbin hukmüyle mahkum olurlar.

Şimdi kalbi ıslah eyle ki ıslahı, helal lokmadır.

مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ minel cinneti vennas= O insanların sadrında gizli sözü söyleyen cinden olduğu gibi insden de olur.

Şimdi şeytan insana on şeyle vesvese verir :

- 1-Dünya hırsı. Devası: Tevekkül.
- 2-Uzun emel. Devası : Ölümü hatırlamak.
- 3-Dünya zineti ile mağrur eder. Devası: Bir anda mahvolur.
- 4-Hased. Devası : Sabır.

6-Kibir. Devası : Tevazu.

7-Gıybet. Devası : Hürmet.

8-Dünya sevgisi. Devası : İhlas.

9-Dünya mansıbı. Devası : Huşu ve zillet.

10-Cimrilik. Devası : Cömertlik, seha ve kerem.

Seksenikinci hadis

قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ : لَوْ أَنَّكُمْ تَتَوَكَّلُونَ عَلَى اللَّهِ حَقَّ تَوَكُّلِهِ لَرَزَقَكُمْ كَمَا تُرْزَقُ الطَّيْرُ تَغْدُوا خِمَاصًا وَتَرُوحُ بِطَانًا

(kale aleyhisselam: lev enneküm tetevekkelûnee alellahi hakka tevekkülühi lerazekaküm keema türzekut tayru teguddû hımasan ve terûhu bitanen)

Yani "Nolaydı, siz hakka tevekkül hususunda tevekkülün hakkıyla mütevekkil olaydınız. Kuşların rızıklandığı gibi sizi de rızıklandırır. Nitekim onlar sabah aç olarak çıkarlar, akşam tok olarak dönerler. " Müstedrak C -4 No : 318

Bu hadis-i şerifin ledünnîsi :

Şimdi tevekkül, kul aczini itiraf edip her hususda hakka itimad edip dayanmaktır. Şu şartla ki, Hak tealanın لَا تَسَاعِلْ إِلَّا

اللَّهِ la faile illallah olduğunu yakinen bilip, bütün mevcudatta halık, razzak, mu'ti, mani' Allah olduğunu bilerek, güzel bir surette ziraatten, ticaretten, sanayiden, yazmaktan rızıkınızı kazanıp, sebeplerden bilmemektir. Müsebbibul-esbabdan bilmek hakiki tevekküldür. Gerçi samedanî kudret kuşları uçmadan yuvalarında doyurmağa kadirdir. Fakat onların uçmasına bağlamıştır. Nitekim hazreti Meryem'e :

وَهَزَى إِلَيْكَ بِجِدْعِ النَّخْلَةِ تُسَاقِطُ عَلَيْكَ رَطْبًا حِينًا

(ve hüzzî ileyki biciz'in nahleti tūsakit aleyki rutaben

ceniiyyen) Yani " ya Meryem kuru hurma ağacını salla, taze hurmalar dökülsün (Meryem-25) buyurmuştur. Hazreti Meryem'e sallamadan da vermeğe kadirdir.

Şu halde rızkı Ali'den, Veli'den, ticaretten, sanattan bilmek, gizli şirktir.

Şimdi zatının muhabbetini bulan veliler, esmanın ve esbabın hükmünden çıkıp, manen rızıklanır.

Nitekim hazreti Meryem hakkında :

كَلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا قَالَ يَا مَرْيَمُ أَنَّى لَكَ هَذَا قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ

küllema dahale aleyha Zekeriyyal mihrabe vecede indeha rızkan kale ya Meryemü enna leki haza kalet hüve min indillahi innellahe yezuku men yeşâu bigayyri hisab

Yani "Her ne zaman hazreti Zekeriyya Meryem'in hucre sine girdiğinde yaz zamanında kış meyvesi, kış mevsiminde yaz meyvelerini bulunca " ya Meryem bu rızıklar kimin tarafından geliyor?" dedi. " Allah'dan geliyor. Cenab-ı Hak dilediği kuluna böyle kesbsiz rızık ihsan eder, buyurdu." (Al-i Imran -37)

Nitekim Ebû Medyen Mağribî üç sene Ka'beden çıkmadı. Rızkın nereden geliyor? dediklerinde "Ben Allah'ın misafiriyim. Beytin sahibi rızkımı ihsan ediyor" buyurdu.

Allah teala buyurdu :

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضَلُّيلٍ وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِنْ سِجِّيلٍ فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَأْكُولٍ

elem tera keyfe faale rabbüke biashabil fil elem yec'al keydehüm fi tadrilil ve erseele aleyhim tayran ebabil termihim bihicaratin min siccil fecealehüm keasfin me'kül

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ elem tera keyfe faale rabbüke biashabil fil Ey habibim, celle şanühü hazretlerinin filini, haberlerin teşürüyle işitip, fil ashabına olan sun'unun eserlerini gözünle görmüş gibi ilminle, ruhunla görmedin mi? Zira rahmet madeni Cenab-ı risalet (S.A.V) efendimizin doğumundan ellibeş gece önce fil vak'ası zuhur etmişti. Bu sure Mekkede nazil olmuştur. Hikmeti : Habibim sana cevr u cefa eden Kureyş yakında cezalandırılırlar. Nitekim fil ashabının cezalandırıldığı gibi. Zira rabbın azizdir, intikam sahibidir. Onun intikam almasından kimseler kurtulamaz.

Şimdi fil vak'ası irhâsattan sayılır. Zira irhâsat, peygamberlikten önce zahir olan hariku'l-adedir. Nitekim sıcaaktan korumak için bulutun gölgelemesi, Cenabı risalet bir yere yöneldiğinde taşların ve ağaçların selam vermesi...

Şimdi Ka'beyi yıkmak için Ebrehe'nin getirmiş olduğu fil, Ka'beye yönelmezdi. Bu kadar büyüklüğüyle Ebû Hüreyre (R.A.) nin kedisinden korkar, kedi arslandan, arslan da kuzudan korkardı.

أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضَلُّيلٍ = Habibim, rabbın fil ashabının Kabe-yi mükerremeyi tahribi hakkında kaseddikleri mekr ve hilelerini boşa çıkarıp iptal etmedi mi ?

وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ = ve erseele aleyhim tayran ebabil = ve rabb-i zülcelal onların üzerine ebabil kuşlarından çok cemaat gönderdi. Ve maksadları olan Ka'beyi yıkmaya nail olamayıp helak oldular.

Şimdi ebabil kuşları, rasûlullahın hicret sırasında girdikleri mağaranın üzerine yuva ve yumurta yapan güvercinler değil bunlar olduğunu Saîd-i Hudrî (R.A) rivayet etmiştir. Ki,

Ka'beyi korumak için deniz tarafından gelmişlerdir. Onların cins ve sülalesindendir. **تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِنْ سِجِّيلٍ** termîhim bihicaratin min siccîl = O ebabillerin her biri fil ashabının üzerine taş atar. Ki, o taşlar balçıktan düzülmüş, ateşte pişmiş, taşa dönüşmüştü. Taşların miktarı mercimekten büyük, nohuttan küçüktü. Her kuşta üç adet bomba olup, ikisi kanatlarında, biri gagasında. Her taşın üzerinde helak olacak kafirlerin isimleri yazılıydı.

فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَأْكُولٍ fecealehüm keasfin me'kûl = Alemlerin rabbi fil ashabını, içine güve düşen ekin yaprağı faydadan uzak olduğu gibi, onların da vücudları harap ve helak oldu.

Şimdi enfüste nefsi emmare Ebrehe, onun gadap ve şehveti, buğz ve adaveti fil ve askeridir. O da Allahın evi ve marifet yeri ve hikmet camii olan kalbi tahrip kasdıyla her an hücum eder.

Salih amelleri ganimet malı bilip yağma eder.

Bu surette sen de Ebrehe-misil olan nefsi emmareyi ebabil askeri misali olan evrad ve daimi zikirle onun mekr ve hilesinde zaaf ve helak ilka edip, Allahın evinden afdal olan kalbini onun elinden kurtarmağa sa'yu gayretle mücahede edip, şer ve vesvesesinden salim olasın.

Allah teala buyurdu :

لِيَلْفِ قُرَيْشٌ إِيْلَافِهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَآمَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ

İlîlafi kurayşin îlafihim rihleteş şitai ves sayfi felya'büdû rabbe hazal beytillezi et'amehüm min cun ve amenehüm min havf

İlîlafi kurayşin îlafihim rihleteş şitai ves sayfi felya'büdû rabbe hazal beytillezi et'amehüm min cun ve amenehüm min havf

rihleteş şitai ves sayfi = Habibim, rabbin teala fil ashabını helak etti. Ta ki, Kureyş Mekke haremi civarında oturmağa ülfet etsinler. Çünkü onlar ticaret kastyyla kışın Yemene, yazın Şam tarafına yolculuk edip, gerek Yemen ehli ve gerek Şam ehli " bunlar Allahın evinde iskan olunuyorlar " diye hürmet ve ülfet ederlerdi.

Şimdi Kureyşin ticaretle iştigallerine sebep: Önceleri onlar çok fakir olup, kemaliyle açlığa dūçar olduklarında, arlanıp kendileri ve ıyali bir yere çıkararak kendilerini helak ve ölüm deryasına garkederlerdi.

Bu cinayet üzere ısrarlı iken Kureyşin efendisi, Benî Haşimin dedesi İbni Abdi Menaf Şamdan dokuma ustaları getirip bunlara dokumacılık öğretti. Dokudukları malları kış zamanında Yemene, yaz zamanında Şama götürüp ticaretiyle açlıktan salim ve zengin oldular.

" **فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ** " felya'büdû rabbe hazal beyt= Şimdi Kureyş Ka'benin rabbine, ihsan olunan nimetlere mukabil, ibadet etsinler. **الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَآمَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ** ellezi et'amehüm min cun ve amenehüm min havf = Allahu zülcelal velcemaal Kureyşi açlık felaketinden ve korktukları Ebrehe'nin şerrinden emin kıldı.

Şimdi enfüsî manası: Vücut ikliminde Kureyş nefsi natıkadır. Vücutun ulvîsine ve süflîsine hakimdir. Ulvî ciheti razıye ki, melekut, merziye ki ceberut, ve safiye ki, lahût. Karargahı nefsi mutmainne ki, kalb Ka'besidir.

Süflî cihet-i Şamdır ki nefsi mülhemedede meşru ticaret yapar. Nefsi levvamede helalinden yiyip içmesi ve çiftleşmesidir. Bu iki beşeriyet sıfatıdır. Ve ilahi kanundur ki, nebilere ve velilere şamildir. Şamın esfel-i safilini olan

emmareye tenezzül etmezler. Çünkü emmare hayvaniyet sıfatıdır.

Şu halde³ nefs-i natika anasından alakayı kesip bürudet hasıl olur, siccîne gider. Babası vasıtasıyla mirac eder. Hararet galip geldiğinde anası tarafı olan Şama yönelir. Gıdasını ve çiftleşmesini ifadan sonra " وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا " ve in küntüm cünüben fattahherû " şayet cünüp iseniz gusledin ...ayetinin (Maide - 6) beyanı üzerine temizlenip Allahın evi olan Ka'bede istikrar eder.

Seksenüçüncü hadis

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : يَا جَابِرُ إِنَّ اللَّهَ خَلَقَ قَبْلَ الْأَشْيَاءِ نُورَ نَبِيِّكَ مِنْ نُورِهِ فَجَعَلَ ذَلِكَ النُّورَ يَدُورُ بِالْقُدْرَةِ حَيْثُ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى وَلَمْ يَكُنْ فِي ذَلِكَ الْوَقْتِ لَوْحٌ وَلَا قَلَمٌ وَلَا جَنَّةٌ وَلَا نَارٌ وَلَا مَلَكٌ وَلَا سَمَاءٌ وَلَا أَرْضٌ وَلَا شَمْسٌ وَلَا قَمَرٌ وَلَا جَنِّيٌّ وَلَا إِنْسِيٌّ فَلَمَّا أَرَادَ اللَّهُ تَعَالَى أَنْ يَخْلُقَ الْخَلْقَ قَسَمَ ذَلِكَ النُّورَ أَرْبَعَةَ أَجْزَاءٍ فَخَلَقَ مِنَ الْجُزْءِ الْأَوَّلِ الْقَلَمَ وَمِنَ الثَّانِيِ اللَّوْحَ وَمِنَ الثَّلَاثِ الْعَرْشَ ثُمَّ قَسَمَ الْجُزْءَ الرَّابِعَ أَرْبَعَةَ أَجْزَاءٍ فَخَلَقَ مِنَ الْأَوَّلِ حَمَلَةَ الْعَرْشِ وَمِنَ الثَّانِيِ الْكُرْسِيَّ وَمِنَ الثَّلَاثِ بَاقِيَ الْمَلَكَةِ ثُمَّ قَسَمَ الْجُزْءَ الرَّابِعَ أَرْبَعَةَ أَجْزَاءٍ فَخَلَقَ مِنَ الْأَوَّلِ السَّمَوَاتِ وَمِنَ الثَّانِيِ الْأَرْضِينَ وَمِنَ الثَّلَاثِ الْجَنَّةَ وَالنَّارَ ثُمَّ قَسَمَ الرَّابِعَ أَرْبَعَةَ أَجْزَاءٍ فَخَلَقَ مِنَ الْأَوَّلِ نُورَ أَبْصَارِ الْمُؤْمِنِينَ وَمِنَ الثَّانِيِ نُورَ قُلُوبِهِمْ

وَهِيَ الْمَعْرِفَةُ بِاللَّهِ تَعَالَى وَمِنْ الثَّالِثِ نُورَ أَلْسِنَتِهِمْ وَ
هُوَ تَوْحِيدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ

(kale rasûlullahü sallellehü aleyhi vesellem: Ya Cabiru innallahe halaka kablel eşyai nura nebiyyike min nurihi fecaale zaliken nura yedûru bil kudrati haysü şaallahü teala ve lem yekün fî zalikel mevti levhun vela kalemün vela cennetün vela narun vela melekün vela semaün vela ardaun vela şemsün vela kamerun vela cinniyyün vela insiyyün felemma eradellahü teala en yahlukal halka kaseme zaliken nura erbaate eczain. Fehalaka min el cüz il evveli lkaleme ve minessanil levha ve mines salisil arşe sümme kaseme lcüz'er- rabia erbaate eczain fehalaka minel evveli hameleil arşe ve mines sanil kürsiyye ve mines salisi bakıyel melaiketi sümme kasemel cüz'errabia erbaate eczain: fehaalaka minel evveli s semavati ve mines sani eleradîyne ve mines salisil cennete venara sümme kasemer rabia erbaate eczain: fehalaka minel evveli nûra ebsaril mü'mi-nîne ve mines sanî nûra kulûbihim ve hiye lma'rifetiü billahi teala ve minessalisi nûra elsinetihim ve hüve tevhîdün La ilahe illallahu Muhammedün rasûlullahi)

Yani "Hz.Cabir (R.A) Cenab-ı Hak kainatı yaratmadan evvel neyi yarattı ? ya rasûlallah dedi. Efendimiz cevap olarak " Evvela senin peygamberinin nuruyla yarattı." O nuru kudretiyle dilediği gibi döndürdü. Halbuki o vakitte ne levh,

ne kalem, ne cennet, ne ceennem, ne melek, ne gök, ne yer, ne güneş, ne ay, ne cin, ne ins ki, mevcudattan eser yoktu.

Cenab-ı Hak mahlukatı yaratmak istedi. Benim nurumu dört kısma ayırdı. Birinci kısımdan yüce kalemi, ikinciden levh-i mahfûzu, üçüncüden arşı yarattı. Kalan bir kısmı dörde taksim etti. Birinciden hamele-i arşı, ikinciden kürsiyi, üçüncüden diğer melekleri yarattı. Kalan kısmı dörde ayırdı. Birinciden gökleri, ikinciden yerleri, üçüncüden cennet ve ceennemini yarattı. Kalan kısmı dörde ayırdı. Birinciden mü'minlerin gözlerinin nurunu ki , marife-tullahtır, üçüncüden lisanlarının nurunu ki, tevhid-i lailahe illallah muhammedun rasûlullah'tır yarattı. Kalan birden üç mevalid ki, madenler, bitkiler, hayvanlardır, yarattı " buyurdu. Müstedrak C - 1 No : 254

Allah teala buyurdu :

يَا بَنِي آدَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا

(Ya benî Ademe huzû zîneteküm inde külli mescidin ve külû veşrabû vela tûsrifû)

Yani " Ey mü'minler, yiyeceğiniz içiniz, fakat israf etmeyiniz." (A'raf - 31)

Büyük meşayih efendilerimizin müridlerini az yemekle terbiyeleri beş türlüdür :

1-İlk yol: Bir ziyafette üç beş yemekten birini tercih edersin.

2-Ehven yol: Miktarda az, kuvvette mutedil pastırma, yumurta gibi.

3-Eshel yol : Günde bir defa yemeğe kendini alıştırmaktır.

4-Ağrabî yol : Çok yiyenlerle sofrada bulunmamaktır.
5-Ahrabî yol : Yüz dirhemden başlayıp günde bir dirhem noksanla elî dirheme indirmektir.

Hazret-i Ömerin günde on lokma tenavülü gibi.

Vücut düşmemek için yüz dirhemlik yaş ağaç kesip, terazinin bir gözüne ağacı, bir gözüne gıdasını koyup, gıdasını ağacın kurumasıyla azaltırsa vücut düşmez.

Hacı Bekir Efendinin Kasideler isimli eserinden teberruken iki tanesi buraya alınmıştır.

MÜNÂCÂT-I KÜBRÂ

Elhamdü lillâhillezî halegal insâne min nûr. Vessalâtü vesselâmu alâ seyyidînâ muhammedin mazharil envâr. Ve alâ âlihî ve ehl-i beytihî bisebebi gıyâminnâsi binnûr.

Cemî-i esmâ ve sıfâtı câmi' saltanat-ı hakkıyye ve halkıyyeyi hâvî makâmı uluhuyyet-i zâta sana ibadet ederim Allahım.

Cemî-i esmâ ve sıfâtı sâtir saltanat-ı hakkıyye ve halkıyyeyi gâhir makâm-ı ehadiyyet-i zâta vücûdumdan fâni olayım Allahım.

Cemî-i esmâ ve sıfâtı zâhir saltanat-ı hakkıyye ve halkıyyeyi lâmi' makâm-ı vâhidiyyet-i zâta vücûdunla mevcut olayım Allahım.

İlm-i zâta cemî-i mevcudâtı tesbit ve âyân-ı sabitede tefrik makâm-ı ferdiyyet-i zâta saadet isterim Allahım.

Ekser-i nâs saltanat-ı halkıyyeden gâfil esmâ vü efâliyyeden câhil makâm-ı nûr-u zâta cemâlini göreyim Allahım.

Gayb-i mutlakta hüviyyet-i zâta makâm-ı küh-ü zâtına hayran olayım Allahım.

Hayât-ı sermedî ayn-i zâta makâm-ı hayy-i zâta hayât-i ebedi isterim Allahım.

Ayn-ı zâta zâtının kemâli makâm-ı kuddussıyyet-i zâta saltanat-ı halkıyyeden tecrid olayım Allahım.

Ayn-ı zâta zâtın ihtiyaçtan münezzeh makâm-ı samedıyyet-i zâta senden gayrıye muhtaç etme Allahım.

Kıyâmet-i kübrâda nûr-u zâtın zuhuruyla bütün mevcudâtı ifnâ makâm-ı vitriyyet-i zâta yalnız bırakma Allahım.

Bihurmet-i esmâiz zâtiyyetil husnâ ve bihurmet-i seyyidinel Mustafa fakîr kemter Sıdkî kulunun münâcâtını kabul eyle Allahım.

SULTÂN-I SALAVÂT

Allahümme salî ve sellim alâ seyyidinâ nefsi-i muhammed,
Ve alâ enfâs-i ehl-i beytihi bi adedi tecelliyât-i zâtiyye.

Ve alâ ruhihi ve alâ ervâh-i ehl-i beytihi biadedi tecelliyât-is sıfatiyye.

Ve alâ nurihî ve alâ envâr-i ehl-i beytihi biadedi tecelliyât-il ef'âliyye.

Ve alâ kalbihî ve alâ kulûb-i ehl-i beytihi biadedi tecelliyât-il
esmaiyye.

Ve alâ aklîhi ve alâ ukûl-i ehl-i beytihi biadedi tecelliyât-il ilmiyye.

Ve alâ fikrihi ve alâ efkâr-i ehl-i beytihi biadedi tecelliyât-il irâdiyye.

Ve alâ vehmihi ve alâ evhâm-i ehl-i beytihi biadedi tecelliyât-il
celâliyye.

Ve alâ hayâlihî ve alâ hayâlât-i ehl-i beytihi biadedi şûnât-il ilâhiyye.

Ve alâ himmetihî ve alâ himem-i ehl-i beytihi biadedi tecelliyât-il
kemâliyye.

Ve alâ sûretihî ve alâ suver-i ehl-i beytihi biadedi tecelliyât-il
cemâliyye.

Ve alâ cismihi ve alâ ecsâm-i ehl-i beytihi biadedi tecelliyât-is
samedâniyye.

Ve alâ gabrihi ve alâ gubûr-i ehl-i beytihi biadedi tecelliyât-i beynel
evveliyyeti vel âhirriyye.

Allahümme bellîğ salâte abdikel fakîr es Sıdkî alâ rûhi seyyidinâ
Muhammd.

Ve alâ ervâh-i ehl-i beytihi minnâ salâmen ve tahiyye.

(Hacı Bekir Sıtkı Visalî HALICIOĞLU 'K.S')
(1882 - 22.10.1962)